

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 162/2026-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a 2. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], obaja bytom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpených zákonným zástupcom otcom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 15CoPno/8/2025 z 31. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľov

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 5. decembra 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na prerokovanie záležitosti spravodlivo podľa čl. 47 Charty základných práv a slobôd (ďalej len „charta“), základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na súkromný a rodinný život podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a podľa čl. 10 ods. 2 listiny, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 7 charty, práva na ochranu a starostlivosť podľa čl. 24 charty, práva na starostlivosť a práva na styk s oboma rodičmi podľa čl. 3 ods. 1, 2 a 3 a čl. 9 ods. 3 a čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru OSN o právach dieťaťa postupom a uznesením krajského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto rozhodnutia, ktoré navrhli zrušiť, priznať im primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania pred ústavným súdom. Sťažovatelia, zastúpení otcom ako zákonným zástupcom, podali ústavnú sťažnosť prostredníctvom otcom zvolenej advokátky, ktorá 16. februára 2026 oznámila ústavnému súdu ukončenie zastupovania v tomto konaní.

2. Otec maloletých sťažovateľov sa návrhom z 9. septembra 2025 domáhal v odvolacom konaní sp. zn. 15CoPno/8/2025 nariadenia neodkladného opatrenia o dočasnej úprave pomerov vo vzťahu styku s maloletými deťmi na čas do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa týka rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Odvolací súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia napadnutým uznesením zamietol.

3. Sťažovatelia odôvodňujú podanie ústavnej sťažnosti proti napadnutému rozhodnutiu tým, že toto je arbitrárne a zmätočné pre nepreskúmateľnosť dôvodov. Uvádzajú priebeh konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, a poukazujú na to, že nepriznaním styku otcovi na čas do právoplatného skončenia konania vo veci samej dochádza k porušeniu nimi označených základných práv.

4. Sťažovatelia zároveň uvádzajú, že súbežne s ústavnou sťažnosťou podali aj dovolanie. Ku konkurencii ústavnej sťažnosti a dovolania uvádzajú, že podľa ich názoru dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu prípustné nie je, keďže nie je rozhodnutím v zmysle dikcie § 420 a § 421 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Následne však poukazujú na okrajový názor uvedený v komentári k Civilnému sporovému poriadku (Števček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. 2. vydanie. Praha : C.H. Beck, 2022. s. 1533), podľa ktorého dovolanie v zmysle § 420 písm. f) CSP voči neodkladnému opatreniu prípustným je. Tvrdia, že proti ústavnou sťažnosťou napadnutému rozhodnutiu podali aj tento mimoriadny opravný prostriedok z dôvodu právnej istoty.

5. Sťažovatelia následne podrobne a obšírne (na pätnástich stranách, pozn.) argumentujú, v čom je napadnuté rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné, a to s poukazom na konkrétne deficity v odôvodnení tohto rozhodnutia.

6. Primerané finančné zadosťučinenie pre každého zo sťažovateľov vo výške 5 000 eur odôvodňujú tým, že očakávali od sudcov všeobecných súdov rozhodnutie s istou dávkou kvality a odbornosti. Napadnuté rozhodnutie je podľa ich názoru extrémne arbitrárne, čo odôvodňuje nárok na požadované primerané finančné zadosťučinenie pre každého zo sťažovateľov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľov je porušenie nimi označených základných práv postupom a rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh ich zákonného zástupcu na dočasnú úpravu pomerov na čas do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

8. Meritórne preskúmanie ústavnej sťažnosti ústavným súdom v situácii, keď všeobecné súdy ešte stále uplatňujú svoju právomoc na ochranu základných práv sťažovateľa, t. j. rozhodujú o opravnom prostriedku proti ústavnou sťažnosťou napadnutému rozhodnutiu, by bolo porušením princípu subsidiarity ako kompetenčného princípu vymedzujúceho vzťah medzi ústavným súdom a sústavou všeobecných súdov, na ktorom je založené rozhodovanie o ústavných sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. I. ÚS 728/2016).

9. Z ústavnej sťažnosti je zjavné, že sťažovatelia proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali aj dovolanie. Hoci uvádzajú, že dovolanie v danej veci je podľa ich názoru neprípustné, zároveň

odkazom na komentárovú spisbu uvádzajú, že jeho prípustnosť nie je možné kategoricky vylúčiť. Sťažovatelia uplatnili dovolací dôvod podľa § 431 CSP reprezentovaný vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP. Vzhľadom na ich argumentáciu uvedenú v ústavnej sťažnosti (založenú na arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia) ústavný súd vzhliada v uplatnených prostriedkoch ochrany duplicitu. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je takáto situácia neprijateľná, pretože by mohla vyústiť do protichodných záverov konajúcich orgánov. Ústavná sťažnosť je teda podaná predčasne. Táto skutočnosť robí podanú ústavnú sťažnosť neprípustnou, čo rezultuje v jej odmietnutí podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že v zmysle § 124 *in fine* zákona o ústavnom súde lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu, ktoré sťažovateľ napadol mimoriadnym opravným prostriedkom, začne plynúť od doručenia rozhodnutia o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku.

10. Vzhľadom na už uvedené bolo bez významu zaoberať sa kolíziou záujmov medzi otcom maloletých a maloletými sťažovateľmi, na ktorých právne zastupovanie pred ústavným súdom otec splnomocnil advokáta. Ani v prípade odstránenia tejto kolízie záujmov by totiž ústavnému súdu nezostávalo iné než ústavnú sťažnosť odmietnuť pre jej neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu